

BYDLENĀ - KAM DĀT TCHĀNA?

PondĀlĀ-, 28 zĀřĀ- 2009

Mám problém s pĀřipadným budoucím bydlením. Tedy - společným bydlením... Jsem s pĀřítelem dva roky (jemu je 35 let, mĀm 33). Já bydlím ve svĀm bytĀ, kde jsem vlastní panĀ, mám ho pĀřknĀ zařřzený a jsem v nĀm naprosto spokojenĀ. PĀřitel bydlí ve dvougenerĀčním domĀ, kde řřije s otcem (jeho matka řřije v jinĀm mĀstĀ, aĀ rodiĀe nejsou rozvedeni).

PĀřitel trvĀ rozhodnĀ na tom, řře chce v jejich domĀ zĀstat, coĀĀ chĀpu, protoĀĀe mĀj byt je maximĀlnĀ pro pĀř rodinu, a my oba rodinu brzy chceme. Po první nĀvĀtĀ u nĀj jsem se ale zhrzila toho řřilĀného chaosu a nepořřadku, prostĀ - dva chlapi v chalupĀ, řřĀdný dotek řřenský ruky. Asi od doby, co skonĀil pĀřitelĀ v minulý vztah. nemodernĀ, v podstatĀ nic podle mĀho. VĀ bych pĀředĀlala. Ztropila jsem scĀnu a řřekla, řře dokud se to aspořř trochu nezmĀnĀ, hlavnĀ, co se tĀe pořřadku, nevkrĀím tam. Bohuřřel veřřkerĀ práce na űpravĀ jeho bytu probĀ velmi velmi pomalu. NavĀc je tam ten űzký vztah otec a syn. Otec, nynĀ krĀtce v dĀchodu, se nudĀ, jelikořř je sĀm, jeho manřřelka řřije jinde. Proto jsou velmi Āasto s pĀřítelem v kontaktu. DennĀ si volĀjĀ. MnĀ to uřř vytĀřř, jsem na jeho oĀ alergickĀ, i kdyřř mi osobnĀ nic neudĀlal. NeumĀm se zdrĀet po telefonĀtu ironickĀch poznĀmek. PĀřitel je u mĀ pĀř dnĀ tĀdnu, pak frĀř domĀ. Chce, abych tam s nĀm obĀas byla, ale mnĀ se tam vĀbec nechce, alespořř ne do doby, neřř s tĀm chaosem nĀco udĀlĀ. Zařřala jsem s kritikou, ale nutno řřĀct, řře mĀm pĀřítele rĀda; jsou vĀci, které na nĀm oceĀĀ. JezdĀme spolu na dovolený, cestujeme, bavĀ nĀs si spolu dlouze povĀdat, cĀtĀm se s nĀm uvolnĀnĀ. Kdyřř neřřeřřme společnĀe bydlenĀ, je vĀ fajn. Kdyřř ho řřeřřm, lĀtĀj hromy blesky, prostĀ se neshodneme. PlĀnovali jsme spolu i dĀtĀ, jĀ uřř po nĀm hodnĀ hodnĀ touřřím, je mi řřerstvĀch 33 let, chci se vdĀt, mĀt rodinu a řřit pohodovĀ řřivot tomhle vĀku rozchĀzet a muset hledat zase nĀkoho jinĀho, to mĀ dost dĀřř. Ale dĀřř mĀ i pĀředstava, řře budu byt kde se nebudu cĀtĀt jako doma, kde bude vĀtřřina vĀcĀ jinak neřř chci, navĀc tam bude vĀdypřřtomnĀ tchĀn který je zvyklĀ, řře mĀl syna jen pro sebe a teĀ mu ho nĀkdo jinej chce vzĀt a navĀc chce dĀlat v domĀ velkĀ zmĀny. SamĀ jsme na toto tĀma v pĀřítelem uřř mnohokrĀt hovořřili, slĀbil, řře se pokusĀ mi vyjĀt vstĀřř, ale vĀechno se tak strařřnĀ vleĀe.... jemu, jak on sĀm pĀřiznal, na bydlenĀ ařř tak nezĀleřřĀ, ale jĀ si chci vybudovat svoje vlastnĀ hřř podle mĀch pĀředstav, kde se budu cĀtĀt dobřře. Breřřm doma do polřřtĀřře, jsem hysterickĀ a za boha nevĀm, rozhodnout. Kdyřř mu řřeknu - buĀto nĀco koneĀnĀ udĀlĀřř; s tĀm domem a omezĀřř; styk s tĀtou, nebo rozchod, odpovĀ, řře je to vydĀřřnĀ, na kterĀ on rozhodnĀ nepřřistoupĀ.

Tak poradĀte mi?

Jitka